
Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

УДК 342.5

DOI 10.33244/2617-4154.2.2019.78-85

Є. А. Безкровний,

к.ю.н.,

Національна академія

прокуратури України

ORCID ID 0000-0003-2278-315X

ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРОКУРОРА

Наукові дослідження сучасних учених стосуються, як правило, аналізу правового статусу прокуратури або правового статусу прокурорських працівників під час виконання ними покладених на прокуратуру окремих функціональних повноважень та вивчення питань, які входять до сфери діяльності прокуратури. Узагальнюючи думки науковців щодо правового статусу прокурора, можна дійти висновку стосовно основних його складових, до яких варто віднести особливий порядок призначення та звільнення з посади, притягнення до відповідальності, обсяг прав і обов'язків, повноваження, правові та соціальні гарантії прокурорської діяльності.

Варто зазначити, що для правового статусу прокурора надзвичайно важливими є гарантії його недоторканності та незалежності. У законодавстві країн Євросоюзу передбачені правові норми щодо недоторканності прокурорських працівників.

Ключові слова: Конституція України, закон, прокуратура, правовий статус прокурора, наукові праці, вчені, права, обов'язки, призначення, звільнення, гарантії.

Е. А. Безкровный. Правовой статус прокурора

Научные исследования современных ученых касаются, как правило, анализа правового статуса прокурорских работников при исполнении ими возложенных на прокуратуру отдельных функциональных полномочий и изучения вопросов, которые относятся к сфере деятельности прокуратуры. Обобщая мысль ученых относительно правового статуса прокурора, можно прийти к выводу относительно основных его составляющих, к которым необходимо отнести особенный порядок назначения и увольнения с должностей, привлечение к ответственности, объем прав и обязанностей, полномочия, правовые и социальные гарантии прокурорской деятельности.

Необходимо отметить, что для правового статуса прокурора особенно важны гарантии его неприкосновенности и независимости. В законодательстве стран Евросоюза предусмотрены правовые нормы относительно неприкосновенности прокурорских работников.

Ключевые слова: Конституция Украины, закон, прокуратура, правовой статус прокурора, научные работы, ученые, права, обязанности, назначение, увольнение, гарантии.

Мета статті. Метою статті є дослідження правового статусу прокурора виходячи із змін чинного законодавства та поглядів науковців.

Постановка проблеми. За статтею 131-1 Конституції України, до повноважень прокуратури віднесено підтримання публічного обвинувачення в суді; організацію і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення, відповідно до закону, інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом. Виходячи з положення наведеної правової норми Основного Закону України прокуратура втрачає повноваження щодо проведення попереднього слідства; нагляду за додержанням і застосуванням законів; представництва інтересів громадянина в суді; нагляду за додержанням законів під час виконання судових рішень у кримінальних справах, а також у разі застосування інших заходів примусового характеру. Як наслідок цього, суттєво зменшився обсяг повноважень прокурора, спрямованих на правозахисну діяльність.

Оскільки правовий статус прокурора нерозривно пов'язаний з правовим статусом самої прокуратури, то реформування системи прокуратури і значне звуження її завдань та функціональних повноважень обумовлюють необхідність дослідження науковцями правового статусу прокурора на сьогодні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання правового статусу прокуратури та правового статусу прокурора досліджували такі вчені, як: О. Р. Михайленко, М. В. Кокошко, Г. В. Попов, Р. Н. Гасанов, М. В. Черноусько, О. О. Шпак, Ю. В. Коробко, О. Комарницька, О. І. Медведько, Р. І. Басараб, А. М. Мудров, І. В. Європіна, В. В. Сухонос, І. В. Назаров, В. Ю. Шобухін та інші.

Виклад основного матеріалу. Прокуратура України не належить до жодної з гілок влади. Прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому Законом України «Про прокуратуру», здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави.

Статтею 15 Закону України «Про прокуратуру» закріплено перелік посад, які передбачають статус прокурора органу прокуратури, починаючи від Генерального прокурора до прокурора окружної прокуратури. При цьому зазначається, що прокурори в Україні мають єдиний статус незалежно від місця прокуратури в системі прокуратури України чи адміністративної посади, яку прокурор обіймає у прокуратурі.

Стосовно переліку суб'єктів, що є прокурорами, визначених у наведеній правовій нормі питань не виникає, водночас потребує дослідження закріплене законом положення статусу прокурорів. Важливу роль у цьому відіграє аналіз нормативного регулювання правового статусу кожного із приведених прокурорських працівників у вищенаведеній правовій нормі Закону України «Про прокуратуру». Зокрема, повноваження Генерального прокурора суттєво різняться від повноважень керівника обласної прокуратури чи керівника окружної прокуратури.

На відміну від нового Закону України від 14 жовтня 2014 року «Про прокуратуру» Закон України «Про прокуратуру» в редакції від 5 листопада 1991 року не містив дефініції «статус прокурора». Згідно зі словником іншомовних слів «статус» – це «положення, стан когось чи чого-небудь» [1, с. 634]. Водночас Великий енциклопедичний юридичний словник визначає правовий статус як сукупність прав та обов'язків фізичних та юридичних осіб [2]. При цьому варто зазначити, що для розкриття поняття правового статусу має

суттєве значення законодавче закріплення і гарантування державою прав і обов'язків громадян та їх становища у суспільстві.

Необхідно зазначити, що наукові дослідження сучасних учених стосуються, як правило, аналізу правового статусу прокуратури або правового статусу прокурорських працівників під час виконання ними окремих функціональних повноважень та вивчення питань, які входять до сфери діяльності прокуратури. Однак комплексного дослідження правового статусу прокурора, закріпленого статтею 15 Закону України «Про прокуратуру», донині не проведено.

Так, О. Р. Михайленко звертає увагу на недопустимість та необґрунтованість зведення поняття «правового статусу» лише до сукупності прав та обов'язків (повноважень), оскільки це поняття значно складніше за своєю юридичною природою. Автор наводить ряд структурних елементів: громадянство, правосуб'єктність, правоздатність, повноваження, компетенція, законні інтереси, функції, принципи діяльності, відповідальність, гарантії незалежності та безпеки, правосвідомість, статутні правовідносини, наявність відповідних правових норм, без яких загалом не може бути правового статусу [3, с. 22].

М. В. Кокошко у дисертаційному дослідженні «Прокурор у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх» стверджує, що зміни в Конституції України сприяли оновленню правового статусу прокуратури в державі та зумовили підвищення вимог, зокрема до діяльності прокурора у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх [4].

У свою чергу, Г. В. Попов у дисертації «Прокуратура України у державному механізмі захисту прав і свобод дітей» аналізує правовий статус прокурора як державного обвинувача [5].

Р. Н. Гасанов у дисертації «Здійснення повноважень прокурором в частині проведення слідчих розшукових дій» досліджує теоретичні, нормативно-правові та організаційні засади здійснення повноважень прокурором у частині проведення слідчих (розшукових) дій. Це дозволило автору сформулювати поняття «здійснення повноважень прокурором у частині проведення слідчих (розшукових) дій» як складової процесуального керівництва досудовим розслідуванням, що першочергово пов'язується не з виконанням прокурором слідчих або організаційних функцій, а зумовлюється метою забезпечення додержання законів [6].

У дисертаційному дослідженні «Здійснення прокурором процесуального керівництва досудовим розслідуванням» М. В. Черноусько стверджує, що в межах дослідження процесуального керівництва відсутня потреба поділу сфер правового статусу, оскільки досліджується діяльність прокурора у замкнених часових рамках [7].

О. О. Шпак у дисертації «Організація роботи прокурора з процесуального керівництва досудовим розслідуванням» пропонує під незалежністю прокурора в контексті процесуального керівництва розуміти визначену нормами кримінального процесуального законодавства, Закону України «Про прокуратуру» невід'ємну складову його правового статусу й одну з ключових засад діяльності прокурора, змістом якої є гарантування відсутності незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора щодо прийняття ним рішень під час виконання службових обов'язків [8].

Ю. В. Коробко у науковій роботі «Процесуальні повноваження у досудовому кримінальному провадженні» сконцентрував увагу на з'ясуванні процесуальних повноважень прокурора на початковому етапі досудового розслідування, під час проведення слідчих (розшукових) дій, на етапі повідомлення про підозру та на етапі закінчення досудового розслідування [9].

О. І. Медведько в дисертації «Організаційно-управлінські функції повноваження Генерального прокурора України» до складу правового статусу Генпрокурора відніс його завдання; особливу компетенцію із здійснення конституційних функцій і управління; наявність спеціальної правоздатності і дієздатності; особливий порядок призначення на посаду; особливі підстави і порядок звільнення з посади; гарантії забезпечення незалежності у разі виконання державних обов'язків; особливий порядок притягнення до юридичної відповідальності [10].

Р. І. Басараб у науковій праці «Організаційно-правові засади правової діяльності Генерального прокурора України» під правовим статусом Генерального прокурора України розуміє конституційно та законодавчо визначену взаємодоповнюючу систему прав, обов'язків, повноважень, функцій і завдань інституту Генерального прокурора України, а також принципів та гарантій його діяльності. При цьому вказує, що структурними елементами правового статусу Генерального прокурора України є: 1) система прав та обов'язків; 2) повноваження; 3) система завдань і функцій; 4) принципи та гарантії діяльності [11].

А. М. Мудров та І. В. Європіна вбачають правовий статус прокурора в організаційному і функціональному аспектах. Організаційна складова правового статусу прокурора містить: а) порядок його набуття; б) порядок проходження служби; в) порядок припинення статусу прокурора; г) засоби забезпечення статусу (гарантії незалежності, соціально-правове, пенсійне забезпечення тощо). Функціональна складова містить: а) вид і характер конкретної діяльності; б) місце у службовій ієрархії з відповідними посадовими функціями, повноваженнями, компетенцією [12].

На думку М. О. Ізотової, поняття «правовий статус прокурора» має включати декілька елементів: а) порядок призначення на посаду; б) підстави і процедуру припинення діяльності; в) характеристику прав та обов'язків; г) особливості правового положення, що вирізняють прокурора серед працівників інших правоохоронних органів та органів державної влади [13].

В. В. Сухонос визнає такі елементи правового статусу прокуратури: 1) місце прокуратури в системі поділу влади, державному механізмі та його складовій частині – державному апараті; 2) взаємозв'язки і взаємовідносини прокуратури з іншими владними структурами; 3) завдання прокуратури; 4) принципи організації і діяльності прокуратури; 5) функції прокуратури; 6) компетенція (сукупність повноважень) прокуратури (права й обов'язки прокурорів); 7) правове становище посадових осіб прокуратури, порядок їхнього призначення і звільнення; 8) систему правових і соціальних гарантій прокурорської діяльності [14, с. 211].

І. В. Назаров, досліджуючи питання визначення місця прокуратури у системі державного апарату, дійшов висновку, що воно повинно вирішуватися більш детальним нормативним визначенням не тільки статусу прокуратури в цілому, але й змінами статусу прокурорів (наближенням його до статусу суддів), порядку підготовки кадрів до органів прокуратури, повноважень та чітким визначенням основних напрямів діяльності прокуратури [15, с. 87].

О. Комарницька запевняє, що до змісту статусу прокурора передусім входять його права, обов'язки, відповідальність і гарантії. Для здійснення прокурорським працівником своєї діяльності, виконання поставлених перед ним завдань він наділяється сукупністю прав і обов'язків, тобто певними повноваженнями, наявність яких є основним елементом його статусу та слугує досягненню поставлених перед органами прокуратури цілей щодо захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави [16].

Аналізуючи думки науковців щодо правового статусу прокурора, можна дійти висновку, що до основних його складових варто віднести особливий порядок призначення та звільнення з посади, притягнення до юридичної відповідальності, права й обов'язки, повноваження, правові та соціальні гарантії прокурорської діяльності. Варто зазначити, що права й обов'язки є одним із основних елементів правового статусу прокурорського працівника. Однак для правового статусу прокурора надзвичайно важливими є гарантії його незалежності, соціально-правове і пенсійне забезпечення.

Принцип незалежності прокурорів відіграє надзвичайно важливу роль у механізмі реалізації ними функціональних повноважень прокуратури.

Звертаючись до міжнародних рекомендацій, варто звернути увагу на положення Звіту Венеціанської комісії з Європейських стандартів щодо незалежності судової системи (частина II. Служба обвинувачення) від 17–18 грудня 2010 року. У зазначеному нормативно-правовому акті вказано на необхідність створення каталогу гарантій невторчання у діяльність обвинувача (прокурора). Невтрчання означає забезпечення того, що дії обвинувача у суді не зазнають зовнішнього тиску, а також від неправомірного чи незаконного внутрішнього тиску на прокурора усередині самої системи обвинувачення [17]. Як зазначається в рекомендаціях Комітету Міністрів Ради Європи від 6 жовтня 2000 року Rec (2000) 19 щодо ролі прокуратури в системі кримінального правосуддя, прокурори є представниками органів державної влади, які від імені суспільства та в інтересах держави гарантують застосування закону, коли його порушення веде до кримінальних санкцій, враховуючи як права фізичної особи, так і необхідну ефективність системи кримінального судочинства. Держава повинна вживати дієві заходи, що гарантують прокурорам можливість виконання своїх фахових обов'язків, та забезпечити, щоб для служби регулювалися законом необхідні умови, такі як: заробітна плата, перебування на посаді і пенсія, беручи до уваги важливість роботи прокурорів, а також відповідний вік виходу на пенсію [18].

У законодавстві країн Євросоюзу передбачені правові норми щодо недоторканності прокурорських працівників. При цьому відпрацьовано багатоміжовий механізм забезпечення державою гарантій недоторканності прокурорів. Зокрема, в державах, де органи прокуратури є складовою судової влади, прокурори наділені недоторканністю нарівні із судьями. Невипадково законодавство країн Євросоюзу приділяє велику увагу правовому захисту прокурорів, оскільки одне лише закріплення діяльності прокуратури в законах та підзаконних актах без відповідних механізмів гарантування державою незалежності і недоторканності прокурорів досить негативно відобразиться на їх правовому статусі.

Досліджуючи правовий статус прокурора, робимо висновок, що він залежить від правового статусу прокуратури. У країнах, де прокуратура наділена широкими повноваженнями, які не тільки закріплені в правих нормах законодавчих актів держави, але і гарантовані нею до виконання, там і правовий статус прокурора відіграє значну роль у житті суспільства та функціонування держави.

У державах Європейського Союзу немає єдиної схеми стосовно визначення функцій органів прокуратури. Кожна країна Євросоюзу визначає роль, місце і завдання прокуратури виходячи виключно із національних інтересів, конституційних традицій та враховуючи стан правової культури суспільства.

У більшості країн Європи на прокуратуру покладені тільки функції, пов'язані з кримінальним судочинством. Підставою для цього стало те, що в розвинених європейських

країнах історично склалися могутні саморегулятори громадянського суспільства, функціонує стабільне законодавство, діють вікові традиції поваги до закону і прокуратури, всі структури державного і соціального механізму характеризуються високою правовою культурою. Усе це надає можливість правовому статусу прокурора відігравати суттєву роль у життєдіяльності кожної із держав Європейського Союзу.

Необхідно зазначити, що наукові дослідження сучасних учених стосуються, як правило, аналізу правового статусу прокуратури або правового статусу прокурорських працівників під час виконання ними покладених на прокуратуру окремих функціональних повноважень та вивчення питань, які входять до сфери діяльності прокуратури. Однак комплексного дослідження правового статусу прокурора, закріпленого статтею 15 Закону України від 14 жовтня 2014 року «Про прокуратуру», донині не проведено. Правовий статус прокурора нерозривно пов'язаний з правовим статусом самої прокуратури. Таким чином, реформування системи прокуратури та звуження її завдань і функціональних повноважень змінює і правовий статус прокурора.

Висновки. Аналізуючи думки науковців щодо правового статусу прокурора, можна дійти висновку, що до основних його складових варто віднести особливий порядок призначення та звільнення з посади, притягнення до юридичної відповідальності, обсяг прав і обов'язків, повноваження, правові та соціальні гарантії прокурорської діяльності. Зокрема, необхідно зазначити, що для правового статусу прокурора надзвичайно важливими є гарантії його недоторканності та незалежності. У законодавстві країн Євросоюзу передбачені правові норми щодо недоторканності прокурорських працівників. При цьому відпрацьовано багатовіковий механізм забезпечення державою гарантій недоторканності прокурорів. Зокрема, в державах, де органи прокуратури є складовою судової влади, прокурори наділені недоторканністю нарівні із суддями. На державу покладено обов'язки через відповідні закони вживати дієві заходи, що гарантують прокурорам не тільки можливість виконання своїх фахових обов'язків, а й отримання ними гідної заробітної плати і належного пенсійного забезпечення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мельничук О. С. Словник іншомовних слів. К.: Вид-во АН УРСР, 1974. 826 с.
2. Великий енциклопедичний юридичний словник / ред. акад. ред. колегія: Ю. С. Шемшученко (голова) та ін. К.: Юридична думка, 2012. 1020 с.
3. Михайленко О. Р. Статус Генерального прокурора України: історія, теорія і сучасність. *Юридична Україна*. 2003. № 2. С. 20–25.
4. Кокошко М. В. Прокурор у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2016. 220 с.
5. Попов Г. В. Прокуратура України у державному механізмі захисту прав і свобод дітей: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.10. Київ, 2016. 437 с.
6. Гасанов Р. Н. Здійснення повноважень прокурором в частині проведення слідчих розшукових дій: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Одеса, 2017. 246 с.
7. Черноусько М. В. Здійснення прокурором процесуального керівництва досудовим розслідуванням: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2016. 305 с.
8. Шпак О. О. Організація роботи прокурора з процесуального керівництва досудовим розслідуванням: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Київ, 2016. 227 с.

9. Коробко Ю. В. Процесуальні повноваження прокурора у досудовому кримінальному провадженні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2016. 218 с.
10. Медведько О. І. Організаційно-управлінські функції і повноваження Генерального прокурора України: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.10. Одеса, 2010. 19 с.
11. Басараб Р. І. Організаційно-правові засади правової діяльності Генерального прокурора України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. К., 2015. 245 с.
12. Мудров А., Європіна І. Правовий статус керівника в системі органів прокуратури України. *Вісник прокуратури*. 2014. № 1. С. 103–109.
13. Изотова М. О. Правовий статус керівника місцевої прокуратури: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Харків, 2018. 206 с.
14. Сухонос В. В. Поняття і сутність правового статусу прокуратури України. *Держава і право*. Випуск 51. С. 209–213.
15. Назаров І. В. Прокуратура України на шляху до європейських стандартів. *Право України*. 2007. № 2. С. 85–88.
16. Комарницька О., Прядко В. Статус прокурора відповідно до Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року з урахуванням положень КПК України. *Часопис Академії адвокататури України*. 2015. № 2(27). С. 61–659.
17. Звіт Венеціанської комісії з Європейських стандартів щодо незалежності судової системи. Частина II: Служба обвинувачення. 2010.
18. Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо ролі прокуратури в системі кримінального правосуддя: від 6 жовтня 2000 року. Res (2000) 19.

REFERENCES

1. Melnychuk O. S. Slovnnyk inshomovnykh sliv. K.: Vyd-vo AN URSR, 1974. 826 s.
2. Velykyi entsyklopedychnyi yurydychnyi slovnyk: red. akad. red. kolehiia: Yu. S. Shemshuchenko (holova) ta in. K.: Yurydychna dumka, 2012. 1020 s.
3. Mykhailenko. O. R. Status Heneralnoho prokurora Ukrainy: istoriia, teoriia i suchasnist. *Yurydychna Ukraina*. 2003. № 2. S. 20–25.
4. Kokoshko M. V. Prokuror u kryminalnomu provadzhenni shchodo nepovnolitnikh: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.09. Kyiv, 2016. 220 s.
5. Popov H. V. Prokuratura Ukrainy u derzhavnomu mekhanizmi zakhystu prav i svobod ditei: dys. ... d-ra yuryd. nauk: 12.00.10. Kyiv, 2016. 437 s.
6. Hasanov R. N. Zdiisnennia povnovazhen prokurorom v chastyni provedennia slidchykh rozshukovykh dii: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.09. Odesa, 2017. 246 s.
7. Chornousko M. V. Zdiisnennia prokurorom protsesualnoho kerivnytstva dosudovym rozsliduvanniam: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.09. Kyiv, 2016. 305 s.
8. Shpak O. O. Orhanizatsiia roboty prokurora z protsesualnoho kerivnytstva dosudovym rozsliduvanniam: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.10. Kyiv, 2016. 227 s.
9. Korobko Yu. V. Protseualni povnovazhennia prokurora u dosudovomu kryminalnomu provadzhenni: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.09. Kyiv, 2016. 218 s.
10. Medvedko O. I. Orhanizatsiino-upravlinski funktsii i povnovazhennia Heneralnoho prokurora Ukrainy: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.10. Odesa, 2010. 19 s.

11. Basarab R. I. Orhanizatsiino-pravovi zasady pravovoi diialnosti Heneralnoho prokurora Ukrainy: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.10. K., 2015. 245 s.
12. Mudrov A., Yevropina I. Pravovyi status kerivnyka v systemi orhaniv prokuratury Ukrainy. *Visn. prokuratury*. 2014. № 1. S. 103–109.
13. Izotova M. O. Pravovyi status kerivnyka mistsevoi prokuratury: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.10. Kharkiv, 2018. 206 s.
14. Sukhonos V. V. Poniattia i sutnist pravovoho statusu prokuratury Ukrainy. *Derzhava i pravo*. Vypusk 51. S. 209–213.
15. Nazarov I. V. Prokuratura Ukrainy na shliakhu do yevropeyskykh standartiv. *Pravo Ukrainy*. 2007. № 2. S. 85–88.
16. Komarnytska O., Priadko V. Status prokurora vidpovidno do Zakonu Ukrainy «Pro prokuraturu» vid 14 zhovtnia 2014 roku z urakhuvanniam polozhen KPK Ukrainy. *Chasopys Akademi yi advokatatury Ukrainy*. 2015. № 2(27). S. 61–65.
17. Zvit Venetsianskoi komisii z Yevropeyskykh standartiv shchodo nezalezhnosti sudovoi systemy. Chastyna II: Sluzhba obvynuvachennia. 2010.
18. Rekomendatsii Komitetu Ministriv Rady Yevropy derzhavam-chlenam shchodo roli prokuratury v systemi kryminalnoho pravosuddia: vid 6 zhovtnia 2000 roku. Rec (2000) 19.

Ye. A. Bezкровnyi. Prosecutor's legal status

Scientific researches done by the contemporary scientists are usually devoted to analysis of the legal status of the public prosecution office or the legal status of the prosecution office employees in terms of their fulfillment of the assumed functional duties and addressing of the individual issues related to the public prosecution services. Generalizing the opinions of the scientists on the legal status of the prosecutor we can single out the key components of the same, including the special procedure of appointment and dismissal, the scope of rights and duties, the powers, the legal and social guarantees of the prosecutor activities.

The legal status of the prosecutor is inextricably linked to the legal status of the public prosecution office itself. Thus, reformation of the public prosecution system and substantial restriction of its tasks and functional duties changes the prosecutor's legal status.

The European Union Legislation establishes the legal regulations governing immunity of the public prosecution office employees. In addition, the centuries-old mechanism of providing the government- guaranteed prosecutor immunity has been worked out. In particular, in the countries in which the prosecution bodies are part of the judicial authority, the prosecutors, just like the judges, are enjoying the immunity. Due to the relevant laws, the country is obliged to take the workable measures to ensure the conditions for the prosecutors to perform their professional duties as well as to provide the sufficient pension security.

Summing up the scientist opinions on a prosecutor's legal status, we can conclude that the key components of the above include the special procedure of appointment and dismissal, the scope of rights and duties, the powers, the legal and social guarantees associated with the prosecutor activities. It is worth mentioning that the immunity and independence guarantees are especially important for a prosecutor's legal status.

Key words: *The Constitution of Ukraine, law, prosecutor's office, the legal status of the prosecutor, scientific work, scientists, rights, obligations, appointment, dismissal, guarantees.*

Стаття надійшла до редакції 17 грудня 2019 року